

Ezért választjuk a magánellátást az állami egészségügy helyett

Országos kutatásban vizsgálták a magyarok egészségügyi célú megtakarítási szokásait

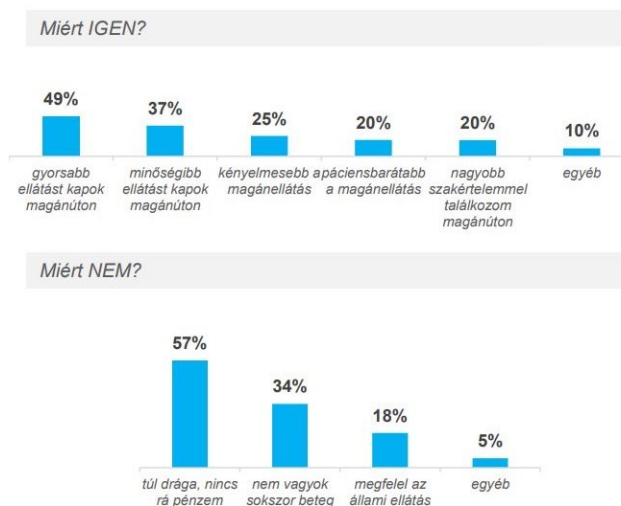
Kiemelten fontos a váratlan egészségügyi kiadásokra történő takarékoskodás a hazai munkavállalók körében, ám a valóságban – főként anyagi nehézségek miatt – csupán mintegy felük tesz félre erre a célra. Az öngondoskodók a magánellátás előnyét főként a gyorsaságban és a minőségben látják, viszont érdekes módon a túlnyomó többség sem magasabb szakértelmet, sem páciensbarátabb hozzáállást nem tapasztal az államihoz képest.

Az aktív dolgozó magyarok számára leginkább az előre nem látható élethelyzetek és a saját lakáscél, valamint az egészség a legfontosabb, ha a megtakarítási célok kerülnek szóba – többek közt ez is kiderül az Önkéntes Pénztárak Országos Szövetsége (ÖPOSZ) megbízásából elvégzett országos közvélemény-kutatás¹ adataiból. Az életkortól függően természetesen változik a prioritási sorrend: a 30 alattiaknál például viszonylag fontos, hogy nyaralásra gyűjtsenek, a nyugdíjcélú takarékoskodás csak az 50 felettiak körében került dobogós helyre, az 50 alattiaknál pedig – ha a top 3-ba nem is fért bele – a gyermekek taníttatása számít kiemelten fontosnak. Mindemellett szembevetve, hogy az egészségügyi kiadásokra való felkészülés nemtől, korosztálytól, életkortól, végzettségtől és lakhelytől függetlenül a három legfontosabb megtakarítási cél között szerepel. Persze minél idősebb valaki, annál lényegesebbé válik ez a téma: az 50-65 évesek között már a második legnagyobb célnak számít, a válaszadók közel kétharmada sorolta az első három hely valamelyikére.

Jó lenne takarékoskodni, de nem telik rá

Az, hogy a megkérdezettek kiemelten fontos megtakarítási célként tekintenek az egészségügyi kiadások fedezésére, sajnos nem jelenti azt, hogy a többség valójában spórol is erre. Az aktív dolgozók csupán mintegy fele szokott bármilyen módon félretenni, mégpedig a leginkább azért, mert – érzésük szerint – magánúton gyorsabb és minőségibb ellátást kaphatnak.

Szokott-e megtakarítani váratlan egészségügyi kiadásokra?

Forrás: ÖPOSZ, NRC

¹ Az NRC által az ÖPOSZ megbízásából végzett online kérdőíves kutatás reprezentatív a 18-65 évesekre nem, kor, iskolai végzettség, régió és lakóhelytípus alapján.

A gyorsaság az életkor előrehaladtával válik egyre erősebb indokká, míg a magasabb minőséggel inkább a 40 alattiak érvelnek. Érdekesség, hogy a válaszadók túlnyomó többsége sem magasabb szakértelmet, sem nagyobb kényelmet, sem páciensbarátabb hozzáállást nem tapasztal a magánellátásban a tb-finanszírozotthoz képest.

Akik viszont nem tesznek félre váratlan egészségügyi kiadásokra, nem meglepő módon főként anyagi nehézségekre hivatkoznak. Ez az érv az átlagnál gyakoribb a nők, az 50 év feletti, az alapfokú végzettséggel rendelkezők és a falvak lakói között: e csoportokban a megkérdezettek mintegy kétharmada vallja, hogy nincs pénze rá. Kevésbé gyakori, de fontos érv a válaszadók körében az is, hogy nem betegeskednek sokszor, bár ennek említése az életkor előrehaladtával csökken. Érdekesség, hogy a nőkhöz képest a férfiak között kétszer annyian (23 százalék) vannak azok, akiknek megfelel az állami ellátás és ezért nem tesznek félre a váratlan egészségügyi kiadásokra.

Egyre többen választják az egészségpénztárakat

A kutatás eredményeiből az is kiderül, hogy a megkérdezettek mintegy kétharmada tartja fontosnak, hogy a munkáltatója anyagilag is támogassa az egészségtudatosságot.

Szintén fontos eredmény, hogy bőven volna lehetőség az egészségügyi kiadásokra történő takarékoskodást szolgáló öngondoskodási formák térnyerésére. Azok közül ugyanis, akik több-kevesebb rendszerességgel félre tudnak tenni erre a célra, csak 28 százalék választja valamelyik egészségpénztárat és ennél is kevesebben (20 százalék) az egészségbiztosítást.

*„Az egészségpénztárak kihagyása anyagi veszteséggel jár a munkavállalók számára” – hívta fel a figyelmet **Nagy Csaba, az ÖPOSZ elnöke**. A jegybank korábbi adataiból tudható ugyanis, hogy a magánegészségügyre fordított lakossági kifizetések túlnyomó többségét – akár 90 százalékát, azaz évente közel 1000 milliárd forintot – „zsebből”, vagyis nem egészségpénztárakon keresztül finanszírozzák, holott a 20 százalékos szja-visszatérítéssel megjelenő állami támogatás összegével közvetlenül csökkenthetnék e kiadásait.*

„Bár első pillantásra az említett 28 százalék viszonylag alacsony értéknek tűnhet, az önkéntes egészségpénztárak adatai azt az öröndetes képet mutatják, hogy folyamatosan nő az ezen öngondoskodási formát választó tagok száma. Az elmúlt év végén már közel 1,04 millió főt számlált a tagság, vagyis 2023 során több mint ötvenezerral gyarapodott a pénztártagok tábora, emellett pedig folyamatosan gyarapodnak a munkáltatói befizetések is” – fogalmazott az ÖPOSZ elnöke.

„Egyre többen ismerik fel és értékelik, hogy az szja-visszatérítéssel támogatott egészségpénztári megtakarítások számos módon felhasználhatók, azaz nem csak a pénztártag és családtagjai egészségügyi kiadásai fedezhetők, hanem akár a lakáscélú jelzáloghitel-törlesztéshez, vagy a gyermekekkel kapcsolatos költségekhez is igénybe vehetők. Utóbbi azt jelenti, hogy segítséget nyújthat akár a csecsemőápolási cikkek, akár az iskolához szükséges kellékek, azaz például tanszerek, ruházati cikkek, sporttagozat esetén sporteszközök, zenetagozatnál pedig a hangszerek megvásárlásában.”